BƏQİ DƏRDİ

<"xml encoding="UTF-8?>

Ey Bəqi, ey fəryadlar dəryası!

Ey Bəqi, ey şiələrin ümid yeri!

Bəqinin hekayəsi, qürbət və qəriblik hekayəsidir: İslam qəribliyinin hekayəsi.

Bu sirri kimə deyim ki, İslam, Peyğəmbərin (s) şəhərində qəribdir?

Bu hekayəni dərdimi bilənlər və Bəqi aşiqlərindən başqa kimə deyim ki, heç kəsdə bu dərdi eşitmək taqəti yoxdur.

Ey göz yaşım, mənə rüxsət ver, rüxsət ver əsrlərdir sinəmdə gizlədiyim bir sirri danışım, o sirri ki, bu vaxta qədər deməyə bir kəs tapmamışam.

Bura Bəqi qəbristanlığıdır.

Bu torpaq, bir fəryad xəzinəsidir. Əsrlərdir onu, zalımların qorxusu sinəmizdə gizlədib.

Hərçənd ki, göz yaşımız bunu gizlədə bilməmiş və hayqırmışdır. Amma bu elə bir dərd və qəhər deyil ki, yalnız ağlamaqla sağalsın.

Bu elə bir yara deyil ki, göz yaşı ona məlhəm olsun.

Bəqinin hekayəsi, İslamın qürbət hekayəsidir.

Bu sirri kimə deyim ki, Peyğəmbər (s) öz şəhərində qəribdir.

Ey ğözüm qan ağla səndəki hicab götürülsün və görəsən ki, bu torpaq, cənnət saraylarından biridir. Bu torpaqda eşq dəfn olunub. Bu torpaqda cənnəti paylayanlar yatıb.

Bu torpağa Allah-taalanın böyük mələkləri rəhmət qanadlarını sərmişlər.

Ey Bəqi! Ey Siddiqeyi-Tahirənin (s) sirrini özündə gizlədən!

Ey Bəqi! Ey nur dəryası! Ey Mehdinin (əc.) həmnəvası!

Ey Bəqi! De ki, o buraya gələndə burada nə baş verir?

Ey Bəqi! Ey pak torpaq! Səndə həbibimin ayaq izlərini görürəm.

Səndə paklar və yatdığı torpağı pak edənlər yatıb!

Ey Bəqi! Qulaq as... Onun səsidir: “Əmmən yucibul-muztərrə iza dəahu və yəkşifussu”. “(Bütlər yaxşıdır) yaxud əli hər yerdən üzülüb darda qalan birisi Ona dua etdiyi zaman onun duasını qəbul buyuran, (sizdən) şəri sovuşduran, sizi yer üzünün varisləri edən kimsə?”

Bu səs dərdli ürəyin naləsidir...

Ey pak Bəqi! Gözlə! Gözlə, əgər zalımlar günəşi qürubun qürbətində həmişəlik saxlamağı !bacarsalar, sən də qərib qalacaqsan

YAZAR: Məhəmməd Bəşirov